

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (desátého senátu)

28. října 2020 *

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2006/126/ES – Článek 2 odst. 1 a čl. 11 odst. 4 – Řidičské průkazy – Vzájemné uznávání – Rozsah povinnosti uznávat – Řidičský průkaz, který je předmětem výměny – Výměna provedená v okamžiku, kdy bylo řidičské oprávnění odňato členským státem původního vydání – Podvod – Odmítnutí uznat průkaz vydaný v rámci výměny“

Ve věci C-112/19,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Verwaltungsgericht Aachen (správní soud v Cáchách, Německo) ze dne 4. února 2019, došlým Soudnímu dvoru dne 12. února 2019, v řízení

Marvin M.

proti

Kreis Heinsberg,

SOUDNÍ DVŮR (desátý senát),

ve složení M. Ilešič, předseda senátu, E. Juhász (zpravodaj) a I. Jarukaitis, soudci,

generální advokátka: E. Sharpston,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za pana M. M. H. D. Gebauerem, Rechtsanwalt,
- za Evropskou komisi W. Möllsem a N. Yerrell, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 2 odst. 1 a čl. 11 odst. 1 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech (Úř. věst. 2006, L 403, s. 18).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Marvinem M. a Kreis Heinsberg (okres Heinsberg) ve věci rozhodnutí orgánů tohoto okresu, jímž bylo odmítnuto uznání řidičského průkazu, který nizozemské orgány vydaly panu M. M.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Body 2 a 8 odůvodnění směrnice 2006/126 uvádějí:

„(2) Pravidla pro řidičské průkazy jsou základními prvky společné dopravní politiky, přispívají ke zvýšení bezpečnosti silničního provozu a usnadňují volný pohyb osob, které se usazují v jiném členském státě, než ve kterém byl řidičský průkaz vydán. Vzhledem k významu individuálních dopravních prostředků podporuje vlastnictví řidičského průkazu, který je řádně uznán hostitelským členským státem, volný pohyb a svobodu usazování osob. [...]

[...]

(8) Z důvodu bezpečnosti silničního provozu je třeba stanovit minimální požadavky pro vydávání řidičských průkazů. Je zapotřebí sblížit normy pro řidičské zkoušky a pro vydávání řidičských průkazů. Za tímto účelem je třeba vymezit znalosti, dovednosti a chování související s řízením motorových vozidel, vypracovat řidičské zkoušky na základě těchto kritérií a nově stanovit minimální normy pro tělesnou a duševní způsobilost k řízení těchto vozidel.“
- 4 Článek 1 odst. 1 uvedené směrnice stanoví:

„Členské státy zavedou vnitrostátní řidičský průkaz podle vzoru Společenství uvedeného v příloze 1 v souladu s ustanoveními této směrnice. Znak na první straně řidičských průkazů podle vzoru Společenství obsahuje rozlišovací značku členského státu, který průkaz vydává.“
- 5 Článek 2 této směrnice, nadepsaný „Vzájemné uznávání“, v odstavci 1 stanoví:

„Řidičské průkazy vydané členskými státy jsou vzájemně uznávány.“
- 6 Článek 7 odst. 1 téže směrnice 2006/126 stanoví podmínky pro vydání řidičského průkazu týkající se způsobilosti řídit a obvyklého bydliště na území členského státu vydávajícího řidičský průkaz.
- 7 Článek 11 směrnice 2006/126 stanoví:

„1. Pokud držitel platného řidičského průkazu vydaného jedním členským státem převede obvyklé bydliště do jiného členského státu, může požádat o výměnu svého řidičského průkazu za rovnocenný průkaz. Úkolem členského státu provádějícího tuto výměnu je zkontrolovat, pro kterou skupinu je předkládaný řidičský průkaz ve skutečnosti stále platný.“

2. S výhradou zachování zásady teritoriality trestních a policejních právních předpisů mohou členské státy, v nichž mají držitelé řidičských průkazů obvyklé bydliště, uplatňovat své vnitrostátní právní předpisy týkající se omezení, pozastavení, odejmutí nebo zrušení řidičského oprávnění na držitele řidičského průkazu vydaného jiným členským státem a v případě potřeby řidičský průkaz za tímto účelem vyměnit.

3. Členský stát provádějící výměnu vrátí starý průkaz orgánům členského státu, který jej vydal, a uvede důvody výměny.

4. Členský stát odmítne vydat řidičský průkaz žadateli, jehož řidičský průkaz byl v jiném členském státě omezen, pozastaven nebo odejmut.

Členský stát odmítne uznat platnost každého řidičského průkazu, který jiný členský stát vydal osobě, jejíž řidičský průkaz je na území prvního státu omezen, pozastaven nebo odejmut.

[...]“

- 8 Článek 15 směrnice 2006/126 stanovil [ve znění platném v době rozhodné z hlediska skutkového stavu v původním řízení]:

„Členské státy si vzájemně pomáhají při provádění této směrnice a vyměňují si informace o řidičských průkazech, které vydaly, vyměnily, nahradily, prodloužily nebo zrušily. Využívají sítě řidičských průkazů EU vytvořené pro tyto účely, [...]“

Německé právo

- 9 Ustanovení § 29 odst. 1 Verordnung über die Zulassung von Personen zum Straßenverkehr (nařízení o oprávnění osob k řízení v provozu na pozemních komunikacích) ve znění použitelném na spor v původním řízení stanoví:

„ 1. Držitel zahraničního řidičského oprávnění může v rozsahu svého oprávnění řídit motorové vozidlo v Německu, pokud nemá obvyklé bydliště v tomto státě podle § 7“.

- 10 Ustanovení § 29 odst. 3 tohoto nařízení stanoví:

„Oprávnění podle odstavce 1 neplatí pro držitele zahraničních řidičských průkazů,

[...]

3. jimž byl řidičský průkaz v Německu odňat na základě zatímního či pravomocného soudního rozhodnutí, nebo okamžitě vykonatelného nebo pravomocného rozhodnutí správního orgánu,

[...]

V případech uvedených v první větě může příslušný orgán vydat akt konstatující, že dotyčná osoba nemá právo řídit motorová vozidla.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 11 Německé orgány vydaly panu M. M. řidičský průkaz pro vozidla skupin AM a B dne 3. července 2008, jakož i pro skupinu T dne 1. července 2015.

- 12 Při silniční kontrole provedené dne 9. června 2016 bylo zjištěno, že pan M. M. řídil pod vlivem návykových látek. Dne 20. září 2016 byl pan M. M. informován o záměru příslušných německých orgánů odejmout mu řidičské oprávnění.
- 13 Poté, co pan M. M. oznámil dne 29. září 2016 uvedeným orgánům, že již nemá své bydliště v Německu, přihlásil se k němu dne 13. října 2016 v Nizozemsku, kde dne 1. listopadu 2016 požádal o výměnu německého řidičského průkazu za nizozemský řidičský průkaz.
- 14 Rozhodnutím ze dne 9. listopadu 2016, které bylo okamžitě vykonatelné a oznámené panu M. M. dne 12. listopadu 2016, Kreis Heinsberg (okres Heinsberg) okamžitě odňal dotyčnému řidičské oprávnění a nařídil mu, aby neprodleně odevzdal řidičský průkaz.
- 15 Poté, co nizozemské orgány příslušné pro výměnu řidičských průkazů, konstatovaly dne 14. listopadu 2016, že řidičské oprávnění pana M. M. bylo platné vzhledem k informacím uvedeným v databázi sítě řidičských průkazů Evropské unie (RESPER), vydaly panu M. M. dne 17. listopadu 2016 nizozemský řidičský průkaz výměnou za německý řidičský průkaz. Tato výměna byla oznámena Kreis Heinsberg (okres Heinsberg) dopisem ze dne 5. prosince 2016, k němuž byl přiložen německý řidičský průkaz pana M. M.
- 16 Nizozemské orgány, které Kreis Heinsberg (okres Heinsberg) informoval o tom, že panu M. M. bylo odňato německé řidičské oprávnění, dne 4. ledna 2017 v návaznosti na žádost učiněnou v tomto ohledu oznámily, že zachovávají výměnu řidičského průkazu pana M. M. z důvodu, že ke dni podání žádosti o výměnu neobsahovala uvedená databáze žádný údaj o omezení řidičského oprávnění dotyčného.
- 17 Dne 17. ledna 2017 při silniční kontrole provedené v Německu zjistily policejní orgány, že pan M. M. neměl řidičské oprávnění platné na území tohoto členského státu.
- 18 Rozhodnutím ze dne 5. září 2017 Kreis Heinsberg (okres Heinsberg) konstatoval, že řidičský průkaz vydaný panu M. M. v Nizozemsku jej neopravňuje řídit vozidla v Německu.
- 19 Pan M. M. zpochybnil toto rozhodnutí před Verwaltungsgericht Aachen (správní soud v Cáchách, Německo).
- 20 Tento soud má za to, že německé orgány jsou povinny stejným způsobem uznat řidičský průkaz vydaný na základě výměny prvního řidičského průkazu jako řidičský průkaz vydaný po úspěšném složení kontrolní zkoušky způsobilosti řídit motorová vozidla. Přiklání se však k názoru, že vzhledem k cílům bezpečnosti silničního provozu a ochrany života uživatelů pozemních komunikací členský stát může na základě čl. 11 odst. 4 směrnice 2006/126 odmítnout uznat vyměněný řidičský průkaz, pokud k výměně došlo po odnětí řidičského oprávnění členským státem vydání řidičského průkazu.
- 21 Pro případ, že by byl učiněn závěr, že čl. 11 odst. 4 směrnice 2006/126 není použitelný, si předkládající soud klade otázku, zda je povolena odchylka od zásady vzájemného uznávání, jestliže členský stát, na jehož území vyvstane otázka uznání řidičského průkazu, může na základě nesporných informací prokázat, že hmotněprávní řidičské oprávnění již v době výměny tohoto řidičského průkazu neexistovalo.
- 22 Za těchto podmínek se Verwaltungsgericht Aachen (správní soud v Cáchách) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
„1) Musí být čl. 2 odst. 1 směrnice [2006/126] vykládán v tom smyslu, že řidičský průkaz, včetně řidičských oprávnění v něm uvedených, musí členské státy striktně uznávat i tehdy, když se vydání tohoto dokladu zakládá na výměně řidičského průkazu podle čl. 11 odst. 1 směrnice [2006/126]?”

- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, může členský stát odmítnout uznání vyměněného řidičského průkazu podle čl. 11 odst. 4 druhého pododstavce směrnice [2006/126], pokud k výměně státem jeho vydání došlo v době, ve které členský stát, který udělil hmotněprávní řidičské oprávnění, toto oprávnění již odňal?
- 3) Bude-li druhá otázka zodpovězena záporně a povinnost uznání existuje, může členský stát odmítnout uznat vyměněný řidičský průkaz v každém případě tehdy, když členský stát, na jehož území vyvstane otázka uznání tohoto dokladu, může na základě „nesporných informací“ určit, že hmotněprávní řidičské oprávnění již v době výměny řidičského průkazu neexistovalo?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- 23 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 2 odst. 1 směrnice 2006/126 musí být vykládán v tom smyslu, že vzájemné uznávání bez jakýchkoliv formalit, které upravuje, je uplatnitelné na řidičský průkaz vydaný na základě výměny podle čl. 11 odst. 1 této směrnice.
- 24 Je třeba připomenout, že čl. 2 odst. 1 směrnice 2006/126 stanoví, že „[ř]idičské průkazy vydané členskými státy jsou vzájemně uznávány“.
- 25 Podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že toto ustanovení stanoví vzájemné uznávání řidičských průkazů vydaných členskými státy bez jakýchkoliv formalit (rozsudek ze dne 26. října 2017, I, C-195/16, EU:C:2017:815, bod 34 a citovaná judikatura).
- 26 Vzhledem k tomu, že uvedené ustanovení nerozlišuje podle způsobu vydání řidičského průkazu, a sice vydání po úspěšném složení zkoušek upravených v článku 7 směrnice 2006/126 nebo na základě výměny podle čl. 11 odst. 1 této směrnice, platí zásada vzájemného uznávání rovněž v případě řidičského průkazu vydaného na základě takové výměny s výhradou výjimek upravených uvedenou směrnicí.
- 27 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na první otázku odpovědět tak, že čl. 2 odst. 1 směrnice 2006/126 musí být vykládán v tom smyslu, že vzájemné uznávání bez formalit, které upravuje, se vztahuje na řidičský průkaz vydaný na základě výměny podle čl. 11 odst. 1 této směrnice s výhradou výjimek upravených uvedenou směrnicí.

Ke druhé a třetí otázce

- 28 Podstatou druhé a třetí otázky předkládajícího soudu, kterými je třeba se zabývat společně, je, zda čl. 11 odst. 4 druhý pododstavec směrnice 2006/126 musí být vykládán v tom smyslu, že umožňuje členskému státu, aby odmítl uznat řidičský průkaz, který byl vydán v rámci výměny podle čl. 11 odst. 1 této směrnice, z důvodu, že tento členský stát před touto výměnou odňal řidičské oprávnění držiteli průkazu, jenž byl vyměněn.
- 29 Tyto otázky pokládá předkládající soud s ohledem na situaci, kdy pan M. M. se ještě před tím, než mu nizozemské orgány vydaly řidičský průkaz podle čl. 11 odst. 1 směrnice 2006/126, dopustil porušení právních předpisů v Německu, které vedlo k odnětí jeho řidičského oprávnění, ale řidičský průkaz nebyl vrácen německým orgánům, a kdy nizozemské orgány, které byly informovány o tomto odnětí po vydání nového řidičského průkazu, zachovaly platnost řidičského průkazu vydaného panu M. M.

- 30 Článek 11 odst. 1 směrnice 2006/126 stanoví, že pokud držitel platného řidičského průkazu vydaného jedním členským státem převede své obvyklé bydliště do jiného členského státu, může požádat o výměnu svého řidičského průkazu za rovnocenný průkaz.
- 31 Podle tohoto ustanovení je v tomto ohledu na členském státě provádějícím výměnu, aby zkontroloval, pro kterou skupinu je předkládaný řidičský průkaz skutečně stále platný. Za tímto účelem článek 15 uvedené směrnice stanoví, že členské státy si vzájemně pomáhají a vyměňují si informace o řidičských průkazech, které vydaly, vyměnily, nahradily, prodloužily nebo zrušily, a využívají sítě řidičských průkazů EU vytvořené pro tyto účely.
- 32 Jak bylo připomenuto v bodě 15 tohoto rozsudku, v projednávaném případě nizozemské orgány ověřily dne 14. listopadu 2016 platnost řidičského průkazu pana M. M. na základě sítě řidičských průkazů EU a dne 17. listopadu 2016 vydaly panu M. M. nový řidičský průkaz.
- 33 Vzhledem k tomu, že – jak vyplývá z odpovědi na první otázku – vzájemné uznávání bez jakýchkoli formalit upravené v čl. 2 odst. 1 směrnice 2006/126 se vztahuje na řidičský průkaz vydaný na základě výměny podle čl. 11 odst. 1 této směrnice, členské státy v zásadě nemohou ověřovat dodržování podmínek vydání upravených uvedenou směrnicí. Držení řidičského průkazu vydaného členským státem musí být totiž považováno za důkaz toho, že držitel tohoto řidičského průkazu tyto podmínky splnil (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 23. dubna 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, bod 47 a citovaná judikatura).
- 34 Soudní dvůr měl zajisté za to, že v případě, kdy lze prokázat nikoli na základě informací pocházejících z hostitelského členského státu, ale na základě údajů uvedených v samotném řidičském průkazu nebo jiných nesporných informací pocházejících z členského státu vydání, že nebyla splněna některá z podmínek vydání stanovená směrnicí 2006/126, může hostitelský členský stát, na jehož území byl držitel zmíněného řidičského průkazu odňat předchozí řidičský průkaz, odmítnout uznat řidičský průkaz (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 26. června 2008, Zerche a další, C-334/06 až C-336/06, EU:C:2008:367, body 69 a 70, jakož i ze dne 26. června 2008, Wiedemann a Funk, C-329/06 a C-343/06, EU:C:2008:366, bod 72).
- 35 Avšak jak uvádí v projednávaném případě Evropská komise, okolnost, že německé orgány již odňaly panu M. M. řidičské oprávnění v okamžiku, kdy byl řidičský průkaz vyměňován nizozemskými orgány, nevyplývá ze samotného řidičského průkazu ani z jiných informací pocházejících z členského státu vydání.
- 36 Článek 11 odst. 4 druhý pododstavec směrnice 2006/126 stanoví, že „[č]lenský stát odmítne uznat platnost každého řidičského průkazu, který jiný členský stát vydal osobě, jejíž řidičský průkaz je na území prvního státu omezen, pozastaven nebo odejmut“.
- 37 Z výrazu „odmítne uznat“ vyplývá, že toto ustanovení stanoví nikoli možnost, ale povinnost (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. dubna 2012, Hofmann, C-419/10, EU:C:2012:240, bod 53, a ze dne 21. května 2015, Wittmann, C-339/14, EU:C:2015:333, bod 24).
- 38 Soudní dvůr rozhodl, že znění tohoto ustanovení opravňuje jakýkoli členský stát, a nikoliv pouze členský stát obvyklého bydliště, aby odmítl uznat platnost řidičského průkazu vydaného jiným členským státem (rozsudek ze dne 23. dubna 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, bod 55).
- 39 Soudní dvůr měl konkrétně za to, že čl. 11 odst. 4 druhý pododstavec směrnice 2006/126 umožňuje členskému státu, který není členským státem obvyklého bydliště, aby podle svých vnitrostátních právních předpisů a z důvodu porušení právních předpisů na jeho území držitelem řidičského průkazu obdrženého v jiném členském státě, přijal opatření, jejichž působnost je omezena na toto území a účinek omezen na odmítnutí uznání platnosti tohoto řidičského průkazu na tomto území (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 23. dubna 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, bod 60).

- 40 Soudní dvůr v tomto ohledu upřesnil, že čl. 11 odst. 4 druhý pododstavec směrnice 2006/126 se týká opatření, která jsou přijímána na základě trestních a policejních právních předpisů členského státu a která mají vliv na platnost řidičského průkazu vydaného jiným členským státem na území tohoto členského státu (rozsudek ze dne 23. dubna 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, bod 61).
- 41 Soudní dvůr již kromě toho rozhodl, že uložit členskému státu, aby uznával platnost řidičského průkazu vydaného osobě jiným členským státem, třebaže byl prvním z těchto členských států této osobě uložen zákaz získat řidičský průkaz v tomto státě z důvodu skutečností, které předcházely vydání uvedeného průkazu druhým z těchto členských států, by vedlo osoby, které se na území jednoho členského státu dopustily porušení předpisů, za něž lze uložit takové opatření, k tomu, aby se vydaly do jiného členského státu za účelem získání nového řidičského průkazu, a vyhnuly se tak správním a trestním následkům uvedených porušení předpisů, a v konečném výsledku by tak byla zmařena důvěra, na které spočívá systém vzájemného uznávání řidičských průkazů (viz rozsudek ze dne 21. května 2015, Wittmann, C-339/14, EU:C:2015:333, bod 30 a citovaná judikatura).
- 42 Tyto úvahy jsou platné rovněž tehdy, když byl řidičský průkaz vydán v rámci výměny podle čl. 11 odst. 1 směrnice 2006/126. Odmítnutí uznat řidičský průkaz vydaný na základě takové výměny splňuje rovněž v tomto případě cíl obecného zájmu Unie, kterým je zvýšení bezpečnosti silničního provozu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. května 2014, Glatzel, C-356/12, EU:C:2014:350, bod 51 a citovaná judikatura), k němuž podle znění jejího bodu 2 odůvodnění přispívá směrnice 2006/126 (rozsudek ze dne 26. října 2017, I, C-195/16, EU:C:2017:815, bod 51).
- 43 Nicméně z judikatury Soudního dvora vyplývá, že čl. 11 odst. 4 druhý pododstavec směrnice 2006/126 se nemůže dovolávat členský stát k tomu, aby odmítl uznat platnost řidičského průkazu vydaného jiným členským státem bez časového omezení, bylo-li držiteli tohoto průkazu uloženo na jeho území omezující opatření (rozsudek ze dne 23. dubna 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, bod 76 a citovaná judikatura).
- 44 Pokud jde o účinek takového opatření, Soudní dvůr rozhodl, že členský stát, který odmítne uznat platnost řidičského průkazu za takových okolností, má pravomoc stanovit podmínky, kterým se držitel řidičského průkazu musí podřídit k tomu, aby mohl znovu získat řidičské oprávnění na jeho území. Soudní dvůr uvedl, že je věcí předkládajícího soudu, aby zkoumal, zda dotýčný členský stát ve skutečnosti nebrání uznání řidičského průkazu vydaného jiným členským státem bez časového omezení a z tohoto pohledu mu přísluší, aby v souladu se zásadou proporcionality ověřil, zda podmínky stanovené právní úpravou prvního z těchto států státu nepřekračují meze toho, co je přiměřené a nezbytné k dosažení cíle sledovaného směrnicí 2006/126, který spočívá ve zlepšení bezpečnosti silničního provozu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 23. dubna 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, bod 84).
- 45 Za těchto podmínek je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že jednotlivec se nemůže podvodně nebo zneužívajícím způsobem dovolávat unijních právních norem (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 21. února 2006, Halifax a další, C-255/02, EU:C:2006:121, bod 68, a ze dne 16. října 2019, Glencore Agriculture Hungary, C-189/18, EU:C:2019:861, bod 34).
- 46 Zásada zákazu podvodného jednání a zneužití práva vyjádřená v této judikatuře je obecnou zásadou unijního práva, již musí jednotlivci dodržovat. Použití unijní právní úpravy totiž nemůže být rozšířeno až do té míry, aby zahrnovalo i jednání činěné s cílem získat podvodně nebo zneužívajícím způsobem výhody stanovené unijním právem (rozsudek ze dne 6. února 2018, Altun a další, C-359/16, EU:C:2018:63, bod 49 a citovaná judikatura).
- 47 Konstatování podvodu konkrétně spočívá na souboru shodujících se indicií, které prokazují naplnění jak objektivní, tak subjektivní stránky. Pokud jde o okolnosti ve věci v původním řízení, objektivní stránka spočívá tedy v nesplnění podmínek požadovaných pro výměnu řidičského průkazu podle čl. 11

odst. 1 směrnice 2006/126. Dále, subjektivní stránka odpovídá úmyslu dotyčného obejít podmínky vyžadované pro takovou výměnu s cílem získat s tím spojenou výhodu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. února 2018, Altun a další, C-359/16, EU:C:2018:63, body 50 až 52).

- 48 Z toho vyplývá, že pokud se ukáže, že osoba podvodně získala vydání řidičského průkazu v rámci výměny podle čl. 11 odst. 1 směrnice 2006/126, tato osoba se v žádném okamžiku nemůže v členském státě dovolávat uznání takto získaného řidičského průkazu.
- 49 V projednávaném případě byl podle informací popsaných předkládajícím soudem a připomenutých v bodech 12 až 15 tohoto rozsudku pan M. M. dne 20. září 2016 informován o záměru německých orgánů odejmout mu řidičské oprávnění. Po tomto oznámení pan M. M. ohlásil, že opouští německé území a dne 13. října 2016 se přihlásil k bydlišti v Nizozemsku, kde dne 1. listopadu 2016 požádal o výměnu německého řidičského průkazu za nizozemský řidičský průkaz, který mu byl vydán dne 17. listopadu 2016.
- 50 Z těchto údajů, jakož i z písemných odpovědí německé a nizozemské vlády na otázky položené Soudním dvorem vyplývá, že pan M. M. neinformoval v řízení před nizozemskými orgány o záměru německých orgánů odejmout mu řidičský průkaz, který mu však byl oznámen, a dotyčný ani později neinformoval nizozemské orgány o tom, že mu dne 12. listopadu 2016 bylo oznámeno rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění, zatímco nizozemské orgány ještě nezaujaly stanovisko k žádosti o výměnu řidičského průkazu podanou jmenovaným.
- 51 Je na předkládajícím soudu, aby po ověření informací uvedených v předchozím bodě posoudil, zda jednání pana M. M. v době od silniční kontroly, které byl podroben dne 9. června 2016, do vydání nového řidičského průkazu dne 17. listopadu 2016, jehož cílem bylo získat nový řidičský průkaz výměnou svého průkazu podle čl. 11 odst. 1 směrnice 2006/126, je zneužívajícím a podvodným jednáním. Pokud tomu tak je, je třeba mít za to, že rozhodnutí o odmítnutí uznání jeho řidičského průkazu je konečné.
- 52 Za těchto podmínek je na druhou a třetí otázku třeba odpovědět tak, že čl. 11 odst. 4 druhý pododstavec směrnice 2006/126 musí být vykládán v tom smyslu, že umožňuje členskému státu, aby odmítl uznat řidičský průkaz, který byl předmětem výměny podle čl. 11 odst. 1 této směrnice, z důvodu, že tento členský stát před touto výměnou odňal řidičské oprávnění držiteli tohoto průkazu.

K nákladům řízení

- 53 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (desátý senát) rozhodl takto:

- 1) **Článek 2 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech musí být vykládán v tom smyslu, že vzájemné uznávání bez jakýchkoli formalit, které upravuje, se vztahuje na řidičský průkaz vydaný na základě výměny podle čl. 11 odst. 1 této směrnice s výhradou výjimek upravených uvedenou směrnicí.**
- 2) **Článek 11 odst. 4 druhý pododstavec směrnice 2006/126 musí být vykládán v tom smyslu, že umožňuje členskému státu, aby odmítl uznat řidičský průkaz, který byl předmětem výměny podle čl. 11 odst. 1 této směrnice, z důvodu, že tento členský stát před touto výměnou odňal řidičské oprávnění držiteli tohoto průkazu.**

Podpisy.